

شناسایی پیشامدها و راهبردهای ناکامی مبارزه با فساد

اداری در سازمان‌های دولتی

تاریخ ارسال: ۱۴۰۳/۱۱/۲۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۵/۲۸

راضیه منتظری نجف‌آبادی*

محمد حکاک**

حجت وحدتی***

سید نجم‌الدین موسوی****

چکیده

تا امروز موفقیت‌های کمی در مبارزه با فساد اداری حاصل شده است و اگرچه تحقیقات مرتبط با این پدیده قدمت طولانی دارد اما مطالعات در این زمینه هنوز محدود است. لذا این پژوهش تلاش می‌کند تا به بررسی پیشامدها و راهبردهای ناکامی مبارزه با فساد اداری در سازمان‌های دولتی ایران پرداخته و به دانش ما از این پدیده کمک نماید. این پژوهش به لحاظ قلمرو مکانی، دانشگاه‌ها و دستگاه‌های مجری مرتبط با علوم کاربردی در وزارت علوم و تحقیقات و فناوری، از حیث جامعه آماری هدف، اعضا هیئت علمی و کارکنان این دانشگاه‌ها و سازمان‌ها و به لحاظ قلمرو زمانی به سال ۱۳۹۹-۱۴۰۰ محدود می‌شود. در این پژوهش با استفاده از نظریه داده‌بنیاد که از روش‌های کیفی به حساب می‌آید، ابتدا مصاحبه‌هایی نیمه ساختاریافته با اعضای هیئت علمی دانشگاه و مجریان دستگاه‌های اجرایی انجام داده و سپس در مراحل کدگذاری، مطابق روش استراوس و کوربین پیشامدهای ناکامی

* دانشجوی دکتری مدیریت رفتار سازمانی، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، ایران.

** استاد، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، ایران (نویسنده مسئول)

Hakkak.m@lu.ac.ir

*** استاد، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، ایران

**** استاد، گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، ایران.

مبارزه با فساد اداری (شامل مشکلات قانونی، مسائل هنجاری-رفتاری، مشکلات ساختاری-مدیریتی و مسائل محیطی) و راهبردهای مبارزه با این پدیده (شامل اصلاحات نهادی-قانونی، پیشگیری و کنترل فساد، حمایت از سوت زنی، برخورداری از مکانیزم نظارتی فعال و شفاف سازی) برشمرده شده‌اند. انتظار بر این است که بررسی پدیده مذکور بتواند فساد اداری را در سازمان‌های دولتی ایران کاهش داده و عملکرد و بهره‌وری آن‌ها را ارتقا بخشد.

واژگان کلیدی: فساد اداری، ناکامی مبارزه با فساد اداری، سازمان‌های دولتی

مقدمه

فساد یک پدیده اجتماعی پیچیده است که از دیرباز در جوامع بشری وجود داشته و مردم را در همه مراحل زندگی تحت تاثیر قرار داده است. به طور کلی این پدیده به سوءاستفاده از قدرت واگذار شده در جهت منافع شخصی اشاره دارد (گانگ و یانگ، ۲۰۱۹). امروزه اثرات فاجعه‌آمیز فساد به خوبی اثبات شده است، به طوری که سازمان‌های دارای نفوذ بر اهمیت کاهش فساد تاکید کرده‌اند. براساس اعلام بانک جهانی، تقریباً بیش از یک تریلیون دلار در سال به مقامات دولتی رشوه پرداخت می‌شود، یعنی چیزی حدود ۵ درصد تولید ناخالص داخلی جهانی (گلنگ و یلنگ، ۲۰۱۹؛ بشیر و حسن، ۲۰۱۹). از این رو می‌توان گفت که امروزه فساد اداری پدیده‌ای اجتناب ناپذیر محسوب نمی‌شود، بلکه به واقعیتی رنج‌آور در همه کشورها اعم از توسعه یافته و یا در حال توسعه تبدیل شده است که نظام‌های اداری اکثر کشورها هرچند دموکراتیک، را در معرض آسیب‌های ناشی از آن قرار داده است (آسیا، ۲۰۱۸).

مطالعات بین‌المللی نیز اهمیت نهادهای ضد فساد را برجسته کرده است، اما مطالعات در این زمینه هنوز محدود است. اگرچه تحقیقات مرتبط با فساد قدمت طولانی دارد، اما این مسئله هیچ‌گاه قدیمی نشده و توجه به این امر محدود به زمان یا مکان خاصی نمی‌شود. محققان برای توضیح شایع بودن و کنترل فساد، تلاش‌های مختلفی را در خصوص علل و راهبردهای کنترل فساد به همراه کارکردهای آن انجام

داده‌اند (یو، ۲۰۱۵). با توجه به آنچه بیان شد مشخص است که چرا کنترل فساد در اکثر کشورها اولویت اصلی در دستور کار دولت بوده و محور فعالیت بسیاری از سازمان‌های جامعه مدنی است (گانگ و یانگ، ۲۰۱۹).

با این حال تا امروز موفقیت‌های کمی در مبارزه با فساد حاصل شده است. گزارش‌های سازمان شفافیت بین‌المللی از میزان فساد کشورها در سال ۲۰۱۶ نشان داده است که اکثریت کشورهای جهان نمره زیر پنج در مقیاس صفر تا ده را دارند. این امر نشان می‌دهد که مبارزه با فساد در کشورهای مختلف موفقیت چندانی را بدست نیاورده است (رضایی دره‌ده و نقدی، ۱۳۹۸). ایران نیز از این مسئله مستثنا نبوده است. بر اساس آمارها ناکارآمدی دستگاه‌های نظارتی، فقدان نظام کنترل و ارزیابی عملکردها، ابهام در قوانین و مقررات، ناکارآمدی و ساختار فرسوده اداری، دخالت بیش از حد و ایجاد انحصار همراه با سوء تدبیرها از سوی دولت در اقتصاد و... موجب تشدید فساد به ویژه در سال‌های بعد از دهه ۷۰ در کشور شده است.

بر اساس گزارش سازمان بین‌المللی شفافیت در سال ۲۰۱۸ اوضاع ایران به لحاظ فساد در مقایسه با سال ۲۰۱۷ بدتر شده است و نمره ایران از ۳۰ به ۲۸ تنزل یافته است. به عبارت دیگر رتبه ایران در بین کشورهای دنیا از ۱۳۰ (در بین ۱۷۶ کشور) به ۱۳۸ (در بین ۱۸۰ کشور) ارتقا یافته است. همچنین بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، میزان شیوع رشوه در ادارات سیزده استان، بیشتر از میانگین کل کشور است که این نشان می‌دهد درصد قابل توجهی از ادارات در ایران با معضل رشوه دست به گریبان هستند (پایگاه خبری تابناک، ۱۳۹۷).

اما سوالی که در ذهن ایجاد می‌شود، این است که چرا با وجود تلاش‌ها و پژوهش‌های بسیاری که در خصوص کنترل و مبارزه با فساد صورت پذیرفته اما همچنان سطح فساد در ایران بالا است و طبق آمار اعلام شده در سال ۲۰۱۸ نه تنها فساد کاهش نیافته یا ثابت نمانده بلکه افزایش نیز یافته است؟ طرح این سوال شکافی را نشان می‌دهد، که تا به امروز به آن توجه نشده است و پژوهش مناسب و کافی در این زمینه انجام نشده است. لذا طرح موضوع این پژوهش یعنی شناسایی پیشامدها و

راهبردهای ناکامی مبارزه با فساد اداری در ایران می‌تواند این شکاف را پر کند. با توجه به اینکه تحقیقات کمی خصوصا در ایران در حوزه شکست مبارزه با فساد صورت گرفته، در این تحقیق شاخص‌هایی که منجر به ناکامی در مبارزه با فساد می‌گردد و راهبردهای کنترل این پدیده در سازمان های دولتی ایران مورد شناسایی قرار می‌گیرند. لذا سوال اصلی این تحقیق این است که پیشامدهای ناکامی مبارزه با فساد اداری در ایران و راهبردهای مبارزه با آن از چه ابعاد و مولفه‌هایی برخوردار می‌باشند؟

مرور ادبیات

ریشه فساد به معنای "شکستن" یا نقض است، یعنی در روند فساد اداری غالبا رفتاری اخلاقی، شیوه‌ای قانونی و یا مقررات اداری می‌شکند و یا نقض می‌شود (تابولی و همکاران، ۲۰۱۹). حال در مورد فساد اداری اصولا تعریفی قابل قبول که مورد نظر همگان باشد، وجود ندارد و معمولا به طرق متفاوتی با موضوع فساد اداری برخورد می‌شود. برخی فساد اداری را سوءاستفاده از موقعیت و جایگاه اداری برای مقاصد شخصی دانسته‌اند، گروهی دیگر رشوه‌گیری و پنهان‌کاری را فساد نامیده‌اند و عده‌ای نیز هرگونه ارتباط و رد و بدل منابع و امکانات برای انجام امور غیرقانونی در سازمان‌ها را فساد اداری تعریف کرده‌اند (ابزری و فغانی، ۱۳۹۱). به گفته گونار میردال، فساد اداری به انواع انحراف، سوءاستفاده از قدرت یا استفاده نامشروع از موقعیت‌های شغلی اشاره دارد (تابولی و همکاران، ۲۰۱۹). بانک جهانی و شفافیت بین الملل نیز فساد اداری را به معنای سوءاستفاده از اختیارات و موقعیت اداری (قدرت عمومی) به منظور دستیابی به منافع شخصی (خصوصی) تعریف کرده است (آسیا، ۲۰۱۸). براساس این تعریف فساد اداری سوء استفاده از اختیارات دولت برای تأمین نیازهای شخصی است (اون‌یانجو، ۲۰۲۲). در ادامه به رویکردهای عمده مرتبط با فساد می‌پردازیم. پژوهش‌های گذشته رویکردهایی عمده به فساد اداری بیان کرده‌اند. به طور کلی می‌توان دو رویکرد عمده به فساد اداری را از یکدیگر متمایز کرد. این دو رویکرد در ذیل آمده است:

۱. در رویکرد اول، به فساد اداری مانند ضعف در ترتیبات نهادی نگریسته می‌شود (خضری، ۱۳۸۷). مشاهده فهرست کشورهای که هر سال توسط سازمان بین‌المللی شفافیت، از لحاظ میزان شیوع فساد در آن‌ها رتبه‌بندی می‌شوند، این را نشان می‌دهد که کشورهای که ترتیبات نهادی انعقاد یافته دارند، فساد کمتری را تجربه کرده‌اند و از بروندهای منفی^۲ فساد کمتر آسیب دیده‌اند (هامان، ۲۰۱۹). اگر از این منظر به فساد نگریسته شود، باید سراغ نهادها و کارایی آن‌ها رفت. در واقع به این امر می‌پردازد که آیا قواعد بازی و محدودیت‌های نهادی مناسب و کافی برقرار شده است و آیا این ترتیبات نهادی فعلی اثربخشی لازم را دارند یا نه؟ همچنین کفایت نظام انگیزشی مورد بازبینی قرار می‌گیرد. در رویکرد نهادی به فساد اداری، به این پرسش اساسی پرداخته می‌شود که چرا کارکنان از مناصب دولتی خود برای بهره شخصی استفاده می‌کنند؟ (خضری، ۱۳۸۷).

۲. در رویکرد دوم، به فساد اداری همچون نوعی کج منشی^۳ و کژرفتاری در بوروکرات‌ها نگاه می‌شود. در واقع این رویکرد اخلاق‌گرایانه، به دنبال نموده‌های فساد اداری و افراد رشوه‌گیر است و در بهترین حالت، سعی می‌شود بوروکرات‌های فاسد و خاطی با کارکنان به لحاظ اخلاقی به اصطلاح درستکار و راستگوتر، جایگزین گردند (راگانلی و مارو، ۲۰۱۶). در این رویکرد جوهره فساد اداری مورد هدف قرار نمی‌گیرد بلکه عواملی که به آن دامن زده‌اند تعدیل یا حذف نمی‌شوند. متأسفانه در ایران بیشتر از منظر این رویکرد به فساد اداری نگریسته می‌شود. از این‌رو روش‌های مبارزه با فساد اداری کارایی بسیار پایینی داشته و همواره بوسیله مصلحت‌اندیشی‌های سیاسی و جناحی و ملاحظات مورد آسیب قرار گرفته است. عدم افشای موارد فساد کشف شده توسط مسئولان کشور و نیز پرهیز از برخورد قاطع با مفسدان را می‌توان تا حد زیادی ناشی از این آسیب‌پذیری دانست (خضری، ۱۳۸۷). با آنچه بیان شد مشخص است که فساد اداری اثرات منفی بسیاری بر جامعه دارد. در همین زمینه در مورد تأثیر فساد اداری در توسعه اقتصادی دو دیدگاه متفاوت وجود دارد. نظر متعارفی که در جهان وجود دارد، معتقد است که فساد اداری یک تحریف است و برای توسعه اقتصادی هزینه‌بر

است (کلایت‌گارد، ۱۹۸۸؛ لاپورتا و همکاران، ۱۹۹۹؛ مورفی و همکاران، ۱۹۹۳). با این حال، دیدگاه دیگر استدلال می‌کند که در محیطی با بار اداری بیش از حد، پرداخت رشوه می‌تواند به جلوگیری از تاخیرهای اداری کمک کند.

برخی محققان مانند برکمن^۴ (۲۰۱۳:۲۷) و سیمون‌بادرو^۵ (۲۰۱۳:۱۵۳) نیز بیان کرده‌اند که فساد می‌تواند به رشد اقتصادی کمک کند، اما همانطور که گفته شد بخش اعظم ادبیات جهانی فساد را دلیل نابودی رشد اقتصادی می‌دانند که بر رفاه جامعه تأثیر می‌گذارد و مانع دموکراسی می‌شود (آسیا، ۲۰۱۸؛ آنک، ۲۰۱۰). به عبارت دیگر، فساد بسیاری از اختلالات اجتماعی، جنگ‌ها، تجاوزات، شورش‌ها، از بین بردن زیرساخت‌ها و آشفتگی جوامع را به دنبال دارد. هزینه‌های اضافی تحمیل شده توسط جرایم مالی با تجربه تاریخی مانند رشوه‌خواری، اختلاس و فعالیت‌های کلاهبرداری بر جامعه و دولت، کارشناسان سیاسی، اجتماعی و اقتصادی را ترغیب کرده است تا در دهه‌های اخیر به جرایم اداری توجه کرده و برای مقابله با آن روش‌های موثر و ارزان قیمت ابداع کنند (تابولی و همکاران، ۲۰۱۹). فساد با براندازی فرآیندهای رسمی مانند انتخابات و خط‌مشی‌های دولت، دموکراسی و حکمرانی خوب را تضعیف می‌کند (باشکا، ۲۰۲۱). فساد با هدایت منابع و تصمیمات سیاسی به بخش‌هایی که به راحتی قابل فساد هستند، ناکارآمدی در هزینه‌های عمومی را ایجاد می‌کند. با ایجاد تحریفات چشمگیر، توسعه اقتصادی را کند کرده و کیفیت خدمات دولتی را کاهش می‌دهد (نورتگین و جک، ۲۰۲۰).

هزینه سالانه فساد برابر با ۱/۵ تا ۲ تریلیون دلار در سال برآورد شده است (کافمن^۶، ۲۰۰۵) - تقریباً ۲٪ از تولید ناخالص داخلی جهانی در سال ۲۰۱۷ (باشکا، ۲۰۲۱). تقریباً از هر پنج شرکت در سراسر جهان یکی از آنها رشوه دریافت کرده‌اند که حداقل یک درخواست پرداخت رشوه در هنگام انجام معاملات نظارتی یا خدمات سودمند دارند (داموه و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین نشان داده شده است که فساد می‌تواند عواقب منفی بیشتری را به سیستم اقتصادی و اجتماعی وارد کند و بر مخارج دولت

تأثیر بگذارند کارایی و رشد را مختل کند، باعث تشدید نابرابری درآمد و فقر، افزایش سرمایه‌گذاری عمومی کم‌بهره و کاهش کیفیت زیرساخت‌ها شود (کاردانی و همکاران، ۲۰۲۰).

بر اساس آنچه بیان شد مبارزه با فساد اداری نه تنها در ایران بلکه در جهان نه تنها با موفقیت چشمگیری همراه نبوده بلکه در بیشتر مواقع با شکست مواجه شده است. لذا مهم است که دلایل ناکامی مبارزه با فساد اداری مورد بررسی قرار گیرند. ادبیات اندکی وجود دارد که به طور مشخص و مجزا بر علل شکست سیاست‌های ضد فساد متمرکز شود. آنچه وجود دارد شامل تئوری کنش جمعی، رویکرد اقتصاد سیاسی و تئوری حکمرانی خوب است. این رویکردها انتقادات جدی بر سیاست‌های ضد فساد دارند که در جهان اجرا می‌شوند، و اکثراً شکست خورده‌اند. با اینکه این رویکردها نکات آموزنده‌ای دارند ولی از منظر ارزشیابی رئالیستی ایرادات جدی بر آنان وارد است (انگلر، ۲۰۲۰).

بنابر تئوری کنش جمعی (پرسون و همکاران، ۲۰۱۰) سیاست‌های ضد فساد برای این شکست می‌خورند که مبتنی بر مدل اقتصاد خرد (و نهادی) هستند. در این نوع اقتصاد فرض بر این است که از یک طرف مدیران دولتی افراد سالمی هستند که می‌توانند بر کارمندان نظارت داشته باشند و از طرف دیگر شهروندان افراد سالمی هستند که می‌توانند بر مدیران دولتی نظارت داشته باشند. مکانیزم نظارت از طریق افزایش هزینه فساد اعمال می‌شود (مندلسکی، ۲۰۲۱). بنابر تئوری کنش جمعی، فرض سلامت در پیش فرض‌های چنین سیاست‌های ضد فساد است که در جهان مقبولیت یافته است چندان با واقعیت سازگار نیست. اگر شهروندان فاسد باشند، سیاست‌های ضد فساد مبنایی برای شروع مبارزه نخواهند داشت. به عبارتی، مبارزه با فساد با این پیش فرض‌ها امکان پذیر نیست؛ چون همه از یکدیگر انتظار فساد دارند. نتیجه نهایی کنش جمعی این است که افراد جامعه در قامتی برای مقابله با فساد باید هزینه درستکار را پرداخت کنند. برای مبارزه با فساد باید تغییرات ریشه‌ای در نهادهای اجتماعی اتفاق بیفتد. رویکرد دیگری که به دنبال بررسی علل شکست سیاست‌های ضد فساد است، رویکرد

اقتصاد سیاسی است. رویکرد اقتصاد سیاسی (موتبی، ۲۰۰۸) نیز مانند تئوری کنش جمعی معتقد است که فرض سلامت مدیران و سیاستمداران فرض چندان واقع بینانه‌ای نیست که در سیاست‌های ضد فساد در جهان نهفته است. سیاستمداران خودشان عامل اصلی فسادند. ریشه‌های اصلی فساد به روابط تجاری-سیاسی در سطح بالا بر می‌گردد. برنامه‌های ضد فساد بیشتر فساد خرد را هدف قرار می‌دهد و در مقابله با فساد در سطح سیاسی ناکام است. توصیه‌ای که از این رویکرد برای طراحی مقابله با فساد استخراج می‌شود، این است که کنش جمعی - سیاسی راه حل مبارزه با فساد است. مقابله با فساد چندان نیاز به ارائه طرح و برنامه از سوی دولت ندارد. کنش سیاسی به صورت مقاومت موثر راه حل مبارزه با فساد است (پرسون و همکاران، ۲۰۱۰).

رویکرد آخری که مطرح می‌شود، رویکرد حکمرانی خوب است (هاتر و شاه، ۲۰۰۰؛ هال، ۲۰۰۹). این رویکرد نظری هم سیاست‌های مبارزه با فساد را ارائه می‌دهد، و هم در همان راستا علل شکست برخی سیاست‌های ضد فساد را ترسیم می‌کند. این رویکرد پیش فرض‌های نهفته در اقتصاد نهادی را به عرصه سیاسی انتقال می‌دهد. و معتقد است برای مقابله با فساد باید از پیمایش عمومی، افزایش دستمزدهای بخش عمومی، کاهش اندازه بخش عمومی، پاسخگویی مالی، استقلال رسانه، استقلال قضایی، مشارکت شهروندان، تمرکززدایی و تغییر فرهنگ بوروکراتیک و ... استفاده کرد. چرا این سیاست‌های ضد فساد شکست می‌خورند؟ تئوری حکمرانی خوب معتقد است مشکل اقدامات ضد فساد در سیاست‌ها و برنامه‌های آن نیست، بلکه علت شکست طرح‌های ضد فساد به دلیل جابه‌جایی وضعیت حکمرانی و سیاست‌های ضد فساد است. هر محیطی حکمرانی سیاست‌های ضد فساد خود را می‌طلبد و اگر این موضوع رعایت نشود، چنین سیاست‌هایی شکست می‌خورند. به دو مولفه اصلی در مبارزه با فساد باید توجه کرد: ۱- کیفیت حکمرانی (خوب، متوسط، ضعیف) و ۲- میزان بروز فساد (کم فساد و یا پرفساد). با در نظر گرفتن این دو مولفه می‌توان از بین برنامه‌های

ضد فساد، توصیه‌ای بیرون کشید. برای مثال در کشورهایی که کیفیت حکمرانی ضعیف و بروز فساد بالا است سیاست‌های ضد فساد باید بر بخش عمومی یعنی ثبات قوانین، تقویت نهادهای پاسخگویی و محدودیت دخالت‌های دولت متمرکز شود (پاک سرشت و افشار، ۱۳۹۶).

مبارزه با فساد اداری در همه کشورهای جهان مورد توجه قرار گرفته و سازمان‌های مختلفی را درگیر کرده است. اما چیزی که شاهد آن هستیم این است که مبارزه با فساد چه در ایران چه در جهان ناکام مانده است. هدف غایی از انجام این پژوهش شناسایی پیشامدها و راهبردهای ناکامی مبارزه با فساد اداری در سازمان‌های دولتی بود. چنانچه پیشتر بیان شد، تاکنون دانش موجود از ناکامی مبارزه با فساد اداری محدود بوده و می‌توان از این پدیده به‌عنوان حلقه مفقوده‌ی ادبیات مبارزه با فساد اداری یاد کرد که از تیررس نظری اندیشمندان مدیریت به دور مانده است. این رویکرد بدیع نشان دهنده آن است که سازمان‌ها و علی‌الخصوص سازمان‌های دولتی مورد مطالعه می‌توانند بدین طریق در مبارزه با فساد اداری موفق ظاهر شوند. مطابق با مباحث مطروحه در بخش‌های قبل، این سازمان‌ها با آگاهی از عوامل ایجادکننده ناکامی در مبارزه با فساد اداری و بکارگیری راهبردهای حذف ناکامی می‌توانند بیش از پیش از بروز فساد اداری پیشگیری کرده و خود را برای کسب پیامدهای مطلوب در بخش‌های مختلف آماده کنند.

روش پژوهش

این پژوهش به لحاظ قلمرو مکانی، دانشگاه‌ها و دستگاه‌های مجری مرتبط با علوم کاربردی در وزارت علوم و تحقیقات و فناوری، از حیث جامعه آماری هدف، اعضا هیئت علمی و کارکنان این دانشگاه‌ها و سازمان‌ها و به لحاظ قلمرو زمانی به سال ۱۴۰۰-۱۳۹۹ محدود می‌شود. پژوهش بنیادی پژوهشی است که به منظور توسعه دانش بنیادی درباره نحوه عملکرد جهان طراحی شده و به ایجاد و تبیین آزمون‌های نظری

می‌پردازد (فقیهی و آغاز، ۱۳۹۰). با توجه به موضوع مورد مطالعه از نظریه داده بنیاد در این پژوهش استفاده شده است. روش داده بنیاد یا تئوری برخاسته از داده‌ها، یک روش پژوهشی استقرایی و اکتشافی است که به پژوهشگر در حوزه‌های موضوعی گوناگون امکان می‌دهد تا به جای اتکا به تئوری‌های موجود و از پیش تدوین شده خود به تدوین یک تئوری و گزاره اقدام نماید. نظریه داده‌بنیاد در سه مرحله کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی انجام می‌گیرد.

همچنین به دلیل عدم وجود الگوهای جامع و بومی در حیطه ناکامی مبارزه با فساد اداری، ضرورت بررسی آن از دیدگاه خبرگان و متخصصان می‌تواند در شناسایی پیشامدها و راهبردهای پاسخگویی ناکامی مبارزه با فساد اداری مثمرتر باشد. در پژوهش حاضر، جهت شناسایی مقوله‌ها از مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با خبرگان استفاده شد. دلیل استفاده از این نوع مصاحبه این است که علاوه بر آنکه تبادل نظرات و تفکر وجود دارد می‌توان بحث و موضوع مصاحبه را در جهت دستیابی به اهداف پژوهش هدایت نمود. این مصاحبه‌های رودررو که با طرح پرسش‌هایی باز، بین ۴۰ تا ۱۲۰ دقیقه انجام می‌شد، گاه به‌منظور به اشتراک‌گذاری یافته‌های مقدماتی، تکمیل، اصلاح و جرح و تعدیل داده‌ها تکرار نیز می‌شدند.

جامعه آماری این پژوهش، شامل اعضای هیئت علمی دانشگاه و مجریان دستگاه‌های اجرایی مرتبط با علوم کاربردی در وزارت علوم و تحقیقات و فناوری بوده‌اند. مشارکت‌کنندگان مذکور مستقیماً با مسائل و موضوعات سازمان‌های دولتی خصوصاً در حیطه فساد اداری در ارتباط بوده و با توجه به سابقه کار، فعالیت و تاسیس سازمان‌ها و یا مدیریت این سازمان‌ها، می‌توانستند تجربیات مفیدی در حوزه پژوهش حاضر ارائه دهند. از سوی دیگر این مشارکت‌کنندگان از اختیارات تصمیم‌گیری‌های اساسی و سیاستگذاری در این سازمان‌ها برخوردار بوده‌اند و در خصوص فساد اداری، تدوین و اجرای سیاست‌های ضد فساد سازمان تحت مدیریت خود اقدامات و فعالیت‌های چشم‌گیری داشته‌اند.

مطالعه با نمونه‌گیری هدفمند شروع شده و با نمونه‌گیری نظری با حداکثر تغییرپذیری ادامه یافت. این نوع نمونه‌گیری با بدست آوردن اطلاعات متنوع موجب می‌شود ماهیت ابعاد مختلف پدیده بهتر مورد تفحص قرار گیرد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز از روش استراوس و کوربین بهره گرفته شد. جهت اطمینان از صحت و پیاپی داده‌ها از چهار معیار موثق بودن Lincon و Gubba، اعتبار، تاییدپذیری، قابلیت اعتماد و انتقال پذیری استفاده گردید. مشخصات نمونه آماری در این بخش، به صورت جدول زیر می‌باشد.

جدول ۱. مشخصات مشارکت کنندگان

کد	تحصیلات	زمینه های پژوهش	سمت سازمانی
P1	دکتری تخصصی مدیریت دولتی	خط مشی گذاری، نظریه های مدیریت، فساد اداری، مدل های سیاستگذاری	استادیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران
P2	دکتری تخصصی خط مشی گذاری	مدیریت اسلامی، فرهنگ سازمانی، خط مشی گذاری، رانت خواری	استادیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران
P3	دکتری تخصصی مدیریت سیاستگذاری	دستورگذاری، جانشین پروری، تکنیک های تصمیم گیری چند معیاره، گونه شناسی خط مشی های عمومی، راه اندازی شبکه فن بازار استان قم	استادیار دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه پردیس فارابی
P4	دکتری تخصصی مدیریت دولتی	استراتژی، تعهد سازمانی، یادگیری سازمانی، تحلیل راهبرد، مدل های خط مشی گذاری، ارائه مدل شفافیت اطلاعات	استادیار دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه پردیس فارابی
P5	دکتری تخصصی مدیریت بازرگانی	تولید نرم افزار و برنامه نویسی تحت web، ایجاد و نگهداری بانکهای اطلاعاتی، تحقیقات و توسعه مرتبط با وظایف محول	دانشیار دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه لرستان
P6	دکتری تخصصی مدیریت بازرگانی	ارائه خدمات پست الکترونیکی پژوهشگاه، مدیریت اتاق سرور، مدیریت شبکه داخلی	دانشیار دانشکده مدیریت و اقتصاد

دانشگاه لرستان			
دانشیار دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه لرستان	ارائه سرویسهای فناوری اطلاعات به کاربران، ارائه استراتژی فناوری اطلاعات برای پژوهشگاه، ارائه استانداردهای حوزه IT	دکتری تخصصی مدیریت بازرگانی	P7
استادیار دانشگاه آزاد اصفهان	سیستم پاسخ گویی در حکمرانی تعالی، طراحی مدل مبارزه با فساد اداری، مدیریت و سیاستهای توزیع عدالت اداری	دکتری مدیریت دولتی	P8
عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان	سیاست گذاری و تشویق اعضای هیئت علمی برای اجرای پژوهش های کاربردی و فن بازاریابی پژوهش، برنامه ریزی در خصوص اشاعه فرهنگ کارآفرینی در بین اعضای هیات علمی و دانشجویان، برگزاری کارگاه های آموزشی در زمینه ترویج کارآفرینی	دکتری مدیریت دولتی	P9
عضو هیئت علمی دانشگاه پردیس فارابی	سلامت و فساد اداری، عضو کارگروه مبارزه با فساد اداری	دکتری مدیریت دولتی	P10
عضو هیات علمی دانشگاه پردیس فارابی	مفهوم سازی رهبری اخلاقی در سازمانهای دولتی، فعالیت در همایش های فساد و ارائه مدلی هایی برای مبارزه با فساد، بررسی پیشنندهای انگیزه خدمت عمومی در سازمان های دولتی	دکترای مدیریت تحول	P11
عضو هیئت علمی دانشگاه پردیس فارابی	بررسی یکپارچگی نظام خط مشی گذاری عمومی برای مبارزه با فساد ارائه مشاوره به مجریان مبارزه با فساد اداری	دکتری مدیریت دولتی	P12

مدیر اجرایی	ارائه راهکار مناسب جهت سیاستگذاری های شفاف، سیاست گذاری و تشویق کارکنان به مبارزه با فساد، سوت زنی	مدیریت دکتری تحول	P13
سرپرست توسعه منابع انسانی سازمان بازرسی	جستجو منابع مالی و اعتباری مناسب برای مبارزه با فساد، خط مشی گذاری، وفاداری سازمانی	مدیریت دکتری منابع انسانی	P14
استادیار دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه پردیس فارابی	سیاست گذاری در حوزه منابع انسانی، بررسی فساد اداری در بین کارکنان ادارات دولتی، برنامه ریزی استراتژیک، تعهد و مسئولیت سازمانی	دکتری تخصصی مدیریت منابع انسانی	P15

یافته‌ها

در این بخش ابتدا چگونگی تجزیه و تحلیل و دستیابی به نتایج پژوهش بیان می‌شود. مصاحبه‌های ضبط شده با خبرگان بدون هیچگونه تغییری به متن تبدیل شدند، متن‌ها خوانده و بازخوانی شده و تمام کدهای مرتبط با موضوع پژوهش استخراج شد که کدهای اولیه نام گرفتند. یک نمونه داده مربوط به متن مصاحبه‌ها به همراه کد مصاحبه شونده در ادامه ارائه شده است. به عنوان مثال، بخشی از مصاحبه مشارکت کننده سوم (P3) در خصوص پیشامدها و عوامل بوجود آورنده ناکامی مبارزه با فساد اداری در سازمان‌های دولتی به قرار زیر است:

"...آنچه هویدا است اینه که ساختارهای ما در سازمان ساختارهای

قدیمی هستن پر از قوانین. قوانینی هم که هستن نگیم همشون ولی اکثرا

قدیمی و منسوخ شدن و زیاد کارایی ندارن. به نوعی سردرگمی و ابهام

در قوانین وجود داره. وقتی تمام این‌ها در کنار هم قرار می‌گیرن و خب

نتیجش میشه اینکه هرچقدر هم شما تلاش کنی و مبارزه کنی با فساد،

شکست میخوری..... به این نکته هم باید توجه کنید که مردم ما هم از حق و حقوقشون، بعضا شاید از قانونی اساسی بی اطلاعند و این بی اطلاعی خودش زمینه فساد بیشتر را هم شکل می ده."

جدول ۲. برچسب‌های مفهومی در داده‌های مصاحبه‌کننده P3 در خصوص پیشامدها

کد مصاحبه شونده	برچسب‌های مفهومی
P3	وجود قوانین ناکارآمد و دست و پاگیر
	نقض و ابهام در قوانین اداری
	کم اطلاعی کارکنان سازمان ها از قوانین

برای همه مصاحبه‌ها به طور جداگانه کدهای اولیه استخراج شد. سپس با خواندن و تامل در همه کدهای اولیه، کدهایی که از نظر مفهومی با هم ارتباط نزدیک داشتند، باهم ترکیب شدند و مفاهیم را به وجود آوردند که مقوله‌ها را شکل دادند. محقق از تکنیک‌هایی چون مقایسه دائم و روند طی مصاحبه‌ها و با هدف کدگذاری دقیق‌تر براساس استراس و کوربین بهره جسته است. با توجه به اینکه در طی کدگذاری باز تعداد مفاهیم بسیار زیاد بود که در مصاحبه‌های مختلف مورد تکرار واقع شدند اقدام به یکپارچه کردن آن‌ها بصورت جدول زیر گردید.

جدول ۳. یکپارچه کردن مفاهیم احصاء شده از مصاحبه

کد مصاحبه	عامل	مفاهیم
P1, P9, P15	پیشامد	تاکید بر رویکرد تنبیهی بجای رویکرد پیشگیرانه
P2, P3, P4,	پیشامد	توجه بیش از حد به سرکوب و مجازات

		P9
عملکرد ضعیف در پیشگیری از فساد اداری	پیشامد	P1, P2, P3
وجود قوانین ناعادلانه در مبارزه با فساد اداری	پیشامد	P8, P14
وجود قوانین ناکارآمد و دست و پاگیر	پیشامد	P3, P5, P6, P11, P15
تعدد بخشنامه های اداری بلااستفاده در سازمان های دولتی	پیشامد	P6, P7, P10
وجود خलाهای قانونی در حوزه فساد اداری	پیشامد	P1, P3, P5
وجود تبعیض در استخدام	پیشامد	P1, P2, P3, P5, P7, P12
ابهام در شیوه های اداری انجام کار	پیشامد	P6, P9, P10, P13, P15
کم اطلاعی کارکنان سازمان ها از قوانین	پیشامد	P1, P2, P3, P4, P7, P8, P10, P12, P13
نقض و ابهام در قوانین اداری	پیشامد	P3, P10,
پیچیدگی مقررات در مبارزه با فساد اداری	پیشامد	P2, P7, P8, P12, P14, P15
چندلایه بودن فرایندهای امور اداری	پیشامد	P1, P4, P10
مخدوش بودن حقوق ارباب رجوع	پیشامد	P6
همسویی مقامات با اشخاص برای کسب منفعت شخصی	پیشامد	P7, P15
استفاده از اختیارات دولتی برای کسب منافع شخصی	پیشامد	P2, P3, P5, P6, P7, P14
اولویت منافع شخصی در بوروکرات ها	پیشامد	P1, P9, P11
کارکرد مثبت فساد اداری برای مدیران و کارکنان	پیشامد	P2, P6, P9, P13, P14, P15

عدم وجود مدیران و مسئولان سالم بی طرف	پیشامد	P4, P12
خودفروختگی کارکنان و مدیران مسئول	پیشامد	P4, P9, P12
کارشکنی افراد قدرتمند در درون سازمان و حکومت	پیشامد	P12, P15
صرف تبلیغات و شعار برای مبارزه با فساد اداری	پیشامد	P3, P7, P8
تقلید از رفتارهای فاسد سایر کارکنان و مسئولان	پیشامد	P3, P7
عدم وجود شایسته سالاری در سطح مدیریت	پیشامد	P1, P11, P14, P15
عدم توجه به واقعیات اجتماعی	پیشامد	P10, P14
پذیرش فساد توسط عموم کارکنان سازمان	پیشامد	P5, P8, P9, P11, P14
عادی دانستن فساد در سازمان های دولتی	پیشامد	P3, P5, P8, P11, P14
واقعی نبودن مبارزه با فساد اداری	پیشامد	P6, P10
مصونیت از مجازات مفسد اداری بصورت غیررسمی	پیشامد	P1, P2, P3, P4, P7
مجازات نشدن سواستفاده کنندگان از قدرت	پیشامد	P1, P3, P7, P11,
پنهان کاری در رسیدگی به فساد اداری مقامات	پیشامد	P8, P9, P15
شفاف نبودن در انتشار اطلاعات مربوطه	پیشامد	P2, P5, P9, P15
سرپوش گذاشتن بر فساد اداری	پیشامد	P9, P10, P11, P15
استمرار نداشتن نظارت سازمان های مسئول	پیشامد	P7, P8

ناکارآمد بودن دستگاه های نظارتی	پیشامد	P7, P8, P11, P14, P15
گزارش دهی کم به عموم افراد	پیشامد	P3, P7, P11
عدم تمایل مردم و مسئولین به نظارت موثر	پیشامد	P8
جزیره ای عمل کردن ادارات دولتی	پیشامد	P3, P7, P8, P11, P14
مبارزه با فساد اداری در سطح خرد سازمان	پیشامد	P1, P2, P5, P8, P10, P11, P12, P15
ناکارآمد بودن ساختار اداری	پیشامد	P1, P5, P8
ناتوانی در هدف قرار دادن فساد اداری	پیشامد	P1, P4, P5, P7, P10, P13, P14, P15
قدیمی بودن روش های اداری	پیشامد	P4, P7, P8, P13
عدم کارایی مناسب نهادهای دولتی	پیشامد	P11, P12
عدم وجود نهادهای قدرتمند ضد فساد اداری	پیشامد	P2, P4, P5, P6, P9, P10, P11, P13, P15
عاجز بودن در مجازات مدیران فاسد	پیشامد	P7, P10, P15
قدرت داشتن بیش از حد برخی مسئولین	پیشامد	P2, P4, P5, P9, P10, P11
تمرکز قدرت در دست برخی خواص	پیشامد	P9, P10
نظام مند نبودن برنامه های مبارزه با فساد اداری	پیشامد	P9, P10, P14
ضعف در شناسایی بهنگام ضعف های اداری	پیشامد	P7, P10

تاخیر در رسیدگی به پرونده های فساد اداری	پیشامد	P6, P7, P10, P13
تشخیص نادرست ریشه های فساد اداری	پیشامد	P7, P9,
اراده سیاسی ضعیف دولت	پیشامد	P1, P7
نظام سیاسی نه چندان شفاف	پیشامد	P1, P2, P5, P7, P11
دخالت زیاد دولت در امور اقتصادی	پیشامد	P6, P10, P11, P13
اقتصاد دولتی و رانتهی	پیشامد	P1, P4, P5, P6, P7, P8, P10, P13
ایجاد یک نهاد مستقل مبارزه با فساد اداری	راهبرد	P2, P7, P8, P12, P14, P15
معرفی یک سازمان خاص مبارزه با فساد اداری	راهبرد	P1, P2, P7, P8, P9, P12, P14, P15
استقلال دهی به مدیران سازمان در برخورد با فساد اداری	راهبرد	P10, P12, P14
طراحی یک سازوکار مستقل برای مبارزه	راهبرد	P10, P12
حمایت قوی سیاسی از سازمان های مستقل ضد فساد اداری	راهبرد	P7, P9, P14
جدایی اداره مبارزه با فساد اداری با سایر ارکان	راهبرد	P1, P7, P8, P12
اصلاح بنیادی مسائل در نظام اداری	راهبرد	P8, P11

تدوین قوانین خاص برای مبارزه با فساد اداری	راهبرد	P11
قانون گذاری شفاف در مبارزه با فساد اداری	راهبرد	P1, P8, P11, P15
کاهش اندازه بخش عمومی و دولتی	راهبرد	P5, P13
تمرکز زدایی در سازمان های دولتی	راهبرد	P5, P8
افزایش خصوصی سازی در کشور	راهبرد	P5, P6, P8, P11, P15
توسعه رقابت و جلوگیری از انحصارگری	راهبرد	P2, P5, P8
تمرکز بر بخش های غیردولتی در مبارزه با فساد اداری	راهبرد	P9, P13
کاهش دخالت دولت در اقتصاد	راهبرد	P5, P9, P10, P11, P12, P15
استقرار دولت الکترونیک در نظام اداری	راهبرد	P5, P8, P9, P11
هوشمندسازی اداری و نظارت	راهبرد	P4, P7
انجام فرایندها و ارائه گزارشها بصورت هوشمند	راهبرد	P5, P8, P9,
ایجاد تعهد اخلاقی و ارزشی در کارکنان	راهبرد	P11, P14
آموزش سرمایه های انسانی متخصص و متعهد	راهبرد	P8, P10, P14
استخدام افراد سالم در سازمان های دولتی	راهبرد	P1, P2, P7, P9
شناسایی بازیگران اصلی فساد اداری در کشور	راهبرد	P10
از بین بردن فرصت فساد برای کارکنان و مدیران سازمان ها	راهبرد	P6, P7
جلوگیری از فساد استخدام	راهبرد	P2, P7
پیگیری پرونده های ضدفساد از طریق مقامات مستقل	راهبرد	P2, P7, P9, P10, P13
شناسایی و مجازات مدیران و کارکنان فاسد	راهبرد	P7, P14, P15

حمایت از ارائه پاداش	راهبرد	P2, P5
پرداخت حق الکشف فساد	راهبرد	P2, P9, P10, P14
افزایش پاداش برای ایجاد انگیزه	راهبرد	P5, P10
پرداخت های انگیزشی برای افشای فساد اداری	راهبرد	P2, P5, P10
تعریف شفاف پاداش ها برای افشاگران	راهبرد	P5
افزایش حقوق کارکنان سازمان های دولتی	راهبرد	P2, P8
حمایت های قضایی و حقوقی از افشاگران فساد اداری	راهبرد	P1, P2, P5, P8, P9, P10, P14, P15
ایجاد انگیزه و تشویق به افشای اطلاعات	راهبرد	P5, P8
تثبیت شیوه های مطلوب انگیزش در مبارزه با فساد اداری	راهبرد	P13
حمایت قانونی از افشاگران فساد اداری	راهبرد	P1, P4, P5, P6, P13
حمایت از شفاف سازی	راهبرد	P4, P5, P9
اطمینان بخشی به افشاگران فساد اداری	راهبرد	P10, P13
پیگرد قضایی نشدن افشاگران	راهبرد	P2, P5, P8, P14
گمنام بودن افشاگران	راهبرد	P5, P7, P8, P15
استفاده از نظارت غیرمتمرکز و مردمی	راهبرد	P1, P4, P11
مشارکت شهروندان در امور مختلف	راهبرد	P1, P9, P11, P14, P15

نظارت عمومی و مردمی بر سازمان ها	راهبرد	P4, P11
تقویت آگاهی کارکنان و مردم از حقوق خود در برابر قانون	راهبرد	P6, P8, P11, P12, P13, P15
برنامه ریزی برای آشکارگی و حساب کشی از سازمان های دولتی	راهبرد	P14
تقویت ساز و کارهای نظارتی	راهبرد	P2, P5, P6, P11
پرهیز از نظارت های نمایشی	راهبرد	P10
گسترده تر کردن حیطه نظارت در مجموع های دولتی	راهبرد	P6, P11
نظارت تخصصی و مستقل سازمان مبارزه با فساد اداری	راهبرد	P5, P8, P11, P12, P13, P15
اعطای آزادی نسبی به مطبوعات	راهبرد	P1, P2, P3, P4, P9, P12
شفافیت سازی در سطوح مختلف سازمان	راهبرد	P3, P7, P9, P10, P13, P14, P15
اطلاع رسانی گسترده در خصوص اقدامات مبارزه با فساد	راهبرد	P1, P2, P3, P6, P9, P10, P13, P14
استقلال بخشی به رسانه ها و عدم فیلترینگ	راهبرد	P4, P12, P13
شفاف سازی اطلاعات نهادهای دولتی و خصوصی	راهبرد	P9, P13
ارائه گزارش های سالانه دقیق	راهبرد	P3, P5, P7
ارائه گزارش های مربوط به هزینه ها و دارایی سازمان های دولتی	راهبرد	P5
ارائه اطلاعات در خصوص درآمدهای مالی	راهبرد	P3, P5
انتشار شفاف اخبار مبارزه با فساد اداری	راهبرد	P3, P8, P9, P15

درواقع در این فرایند، مفاهیم و مقوله‌های بسیاری حاصل شده که طی فرایند رفت و برگشتی تحلیلی داده‌ها، مجموعه این داده‌های کیفی اولیه به مقوله‌های کمتری تقلیل یافت و نام‌گذاری مقولات با مقایسات متعدد مورد اصلاح قرار گرفت. حال در این مرحله با استفاده از روش کدگذاری محوری ابتدا به دسته بندی مفاهیم و شکل‌دهی خرده مقوله‌ها پرداخته (مشخص نمودن مفاهیم انتزاعی تر) شد. نتایج این کدگذاری در جدول زیر ارائه گردیده است.

جدول ۴. خرده مقوله‌ها و مفاهیم احصا شده در خصوص پیشامدها و راهبردها

پیشامدها: مفاهیم	پیشامدها: خرده مقولات (کد)
تاکید بر رویکرد تنبیهی بجای رویکرد پیشگیرانه	رویکرد سستی مبارزه با فساد (۱۱)
توجه بیش از حد به سرکوب و مجازات	"
عملکرد ضعیف در پیشگیری از فساد اداری	"
وجود قوانین ناعادلانه در مبارزه با فساد اداری	وجود قوانین ناکارآمد (۱۲)
وجود قوانین ناکارآمد و دست و پاگیر	"
تعدد بخشنامه های اداری بلااستفاده در سازمان های دولتی	"
وجود خلاهای قانونی در حوزه فساد اداری	"
وجود تبعیض در استخدام	"
ابهام در شیوه های اداری انجام کار	ابهام و پیچیدگی در مقررات دولتی (۱۳)
کم اطلاعی کارکنان سازمان ها از قوانین	"
نقض و ابهام در قوانین اداری	"
پیچیدگی مقررات در مبارزه با فساد اداری	"

"	چندلایه بودن فرایندهای امور اداری
"	مخدوش بودن حقوق ارباب رجوع
منفعت طلبی مقامات (۲۱)	همسویی مقامات با اشخاص برای کسب منفعت شخصی
"	استفاده از اختیارات دولتی برای کسب منافع شخصی
"	اولویت منافع شخصی در بوروکرات ها
"	کارکرد مثبت فساد اداری برای مدیران و کارکنان
وجود رفتارهای مخرب در سیستم (۲۲)	عدم وجود مدیران و مسئولان سالم بی طرف
"	خودفروختگی کارکنان و مدیران مسئول
"	کارشکنی افراد قدرتمند در درون سازمان
"	صرف تبلیغات و شعار برای مبارزه با فساد اداری
"	تقلید از رفتارهای فاسد سایر کارکنان و مسئولان
"	عدم توجه به شایسته سالاری در سطح مدیریت
پایین بودن قیمت فساد اداری (۲۳)	عدم توجه به واقعیات اجتماعی
"	پذیرش فساد توسط عموم کارکنان سازمان
"	عادی دانستن فساد در سازمان های دولتی
"	واقعی نبودن مبارزه با فساد اداری
"	مصونیت از مجازات مفاسد اداری بصورت غیررسمی
"	مجازات نشدن سواستفاده کنندگان از قدرت
"	پنهان کاری در رسیدگی به فساد اداری مقامات
"	شفاف نبودن در انتشار اطلاعات مربوطه
"	سرپوش گذاشتن بر فساد اداری
ضعف سیستم نظارتی (۳۱)	استمرار نداشتن نظارت سازمان های مسئول
"	ناکارآمد بودن دستگاه های نظارتی

"	گزارش دهی کم به عموم کارکنان
"	عدم تمایل کارکنان و مسئولین به نظارت موثر
فقدان هماهنگی (۳۲)	جزیره ای عمل کردن ادارات دولتی دولتی
"	مبارزه با فساد اداری در سطح خرد سازمان
"	ناکارآمد بودن ساختار اداری
"	ناتوانی در هدف قرار دادن فساد اداری
"	قدیمی بودن روش های اداری
"	عدم کارایی مناسب نهادهای دولتی
نامتوازن بودن قدرت (۳۳)	عدم وجود نهادهای قدرتمند ضد فساد اداری
"	عاجز بودن در مجازات مدیران فاسد
"	قدرت داشتن بیش از حد برخی مسئولین
"	تمرکز قدرت در دست برخی خواص
فرایندها و برنامه های ناقص (۳۴)	نظام مند نبودن برنامه های مبارزه با فساد اداری
"	ضعف در شناسایی بهنگام ضعف های اداری
"	تاخیر در رسیدگی به پرونده های فساد اداری
"	تشخیص نادرست ریشه های فساد اداری
ضعف سیاسی (۴۱)	اراده سیاسی ضعیف دولت
"	نظام سیاسی نه چندان شفاف
اقتصاد دولتی (۴۲)	دخالت زیاد دولت در امور اقتصادی
"	اقتصاد دولتی و رانتی
راهبردها: خرده مقولات (کد)	راهبردها: مفاهیم
استقلال دهی به سازمان ها و	ایجاد یک نهاد مستقل مبارزه با فساد اداری

مدیران (۶۱)	
"	معرفی یک سازمان خاص مبارزه با فساد اداری
"	استقلال دهی به مدیران سازمان در برخورد با فساد اداری
"	طراحی یک سازوکار مستقل برای مبارزه
"	حمایت قوی سیاسی از سازمان های مستقل ضد فساد اداری
"	جدایی اداره مبارزه با فساد اداری با سایر ارکان
اصلاحات قانونی (۶۲)	اصلاح بنیادی مسائل در نظام اداری
"	تدوین قوانین خاص برای مبارزه با فساد اداری
"	قانون گذاری شفاف در مبارزه با فساد اداری
خصوصی سازی (۶۳)	کاهش اندازه بخش عمومی و دولتی
"	تمرکز زدایی در سازمان های دولتی
"	افزایش خصوصی سازی در کشور
"	توسعه رقابت و جلوگیری از انحصارگری
"	تمرکز بر بخش های غیردولتی در مبارزه با فساد اداری
"	کاهش دخالت دولت در اقتصاد
هوشمندسازی (۶۴)	استقرار دولت الکترونیک در نظام اداری
"	هوشمندسازی اداری و نظارت
"	انجام فرایندها و ارائه گزارشها بصورت هوشمند
حضور افراد باصلاحیت (۷۱)	ایجاد تعهد اخلاقی و ارزشی در کارکنان
"	آموزش سرمایه های انسانی متخصص و متعهد
"	استخدام افراد سالم در سازمان های دولتی
"	جلوگیری از فساد استخدام
پیگیری و حذف فرصت های فساد (۷۲)	شناسایی بازیگران اصلی فساد اداری در کشور
"	از بین بردن فرصت فساد برای کارکنان و مدیران سازمان

	هاسازمان‌ها
"	پیگیری پرونده های ضدفساد از طریق مقامات مستقل
"	شناسایی و مجازات مدیران و کارکنان فاسد
حمایت مالی (۸۱)	حمایت از ارائه پاداش مادی
"	پرداخت حق الکشف فساد
"	افزایش پاداش برای ایجاد انگیزه
"	پرداخت های انگیزشی برای افشای فساد اداری فساد اداری
"	تعریف شفاف پاداش ها برای افشاگران
"	افزایش حقوق کارکنان سازمان های دولتی
حمایت غیرمالی (۸۲)	حمایت های قضایی و حقوقی از افشاگران فساد اداری
"	ایجاد انگیزه و تشویق به افشای اطلاعات
"	تثبیت شیوه های مطلوب انگیزش در مبارزه با فساد اداری
"	حمایت قانونی از افشاگران فساد اداری
"	حمایت از شفاف سازی
"	اطمینان بخشی به افشاگران فساد اداری
"	پیگرد قضایی نشدن افشاگران
"	گمنام بودن افشاگران
توجه به نظارت غیرمتمرکز (۹۱)	استفاده از نظارت غیرمتمرکز و مردمی
"	مشارکت شهروندان در امور مختلف
"	نظارت عمومی و مردمی بر سازمان های دولتی
"	تقویت آگاهی کارکنان و مردم از حقوق خود در برابر قانون
تقویت نظارت متمرکز (۹۲)	برنامه ریزی برای حساب کشی از سازمان های دولتی از

	سازمان‌های دولتی
"	تقویت ساز و کارهای نظارتی
"	پرهیز از نظارت‌های نمایشی
"	گسترده‌تر کردن حیطه نظارت در مجموع‌های دولتی
"	نظارت تخصصی و مستقل سازمان مبارزه با فساد اداری
تمرکز بر گردش آزاد اطلاعات (۱۰۱)	اعطای آزادی نسبی به مطبوعات
"	شفافیت‌سازی در سطوح مختلف سازمان
"	اطلاع‌رسانی گسترده در خصوص اقدامات مبارزه با فساد
"	استقلال بخشی به رسانه‌ها و عدم فیلترینگ
"	شفاف‌سازی اطلاعات نهادهای دولتی و خصوصی
انتشار دقیق گزارشات (۱۰۲)	ارائه گزارش‌های سالانه دقیق
"	ارائه گزارش‌های مربوط به هزینه‌ها و دارایی‌های سازمان های دولتی
"	ارائه اطلاعات در خصوص درآمدهای مالی
"	انتشار شفاف اخبار مبارزه با فساد اداری

حال در مرحله پایانی کدگذاری محوری، این دسته‌بندی را گسترده‌تر کرده تا مفاهیم بصورت قابل فهم شکل گیرند. در واقع در این مرحله از کدگذاری تلاش می‌شود تا با تکیه روی مشخص کردن یک مقوله با در نظر گرفتن شرایطی که به ایجاد آن می‌انجامد، چارچوب کلی را مشخص کرد و مقولات فرعی از طریق یک پارادایم (مدل الگویی) به مقولاتشان ارتباط می‌یابند.

جدول ۵. مقوله های اصلی و خرده مقوله ها

پیشامدها و راهبردها	مقوله ها	کد
پیشامدهای ناکامی مبارزه با فساد اداری	مشکلات قانونی	۱۰
	رویکرد سنتی مبارزه با فساد	۱۱
	وجود قوانین ناکارآمد	۱۲
	ابهام و پیچیدگی در مقررات دولتی	۱۳
	مسائل هنجاری-رفتاری	۲۰
	منفعت طلبی مقامات	۲۱
	وجود رفتارهای مخرب در سیستم	۲۲
	پایین بودن قیمت فساد اداری	۲۳
	مشکلات ساختاری-مدیریتی	۳۰
	ضعف سیستم نظارتی	۳۱
	فقدان هماهنگی	۳۲
	نامتوازن بودن قدرت	۳۳
	فرایندها و برنامه های ناقص	۳۴
	مسائل محیطی	۴۰
ضعف سیاسی	۴۱	
اقتصاد دولتی	۴۲	
راهبرد جامع ضد فساد اداری	اصلاحات نهادی- قانونی	۶۰
	استقلال دهی به سازمان ها و مدیران	۶۱
	اصلاحات قانونی	۶۲
	خصوصی سازی	۶۳
	هوشمندسازی	۶۴

شکل ۱. مدل فرایندی مدل ناکامی مبارزه با فساد اداری در سازمان‌های دولتی

نتایج نشان داد که سه مقوله «مشکلات قانونی»، «مسائل هنجاری-رفتاری»، «مشکلات ساختاری-مدیریتی» و «مسائل محیطی» به عنوان شرایط علی ناکامی مبارزه با فساد اداری در سازمان‌های دولتی تأثیر داشته‌اند. علاوه بر این راهبردهای جامع «اصلاحات نهادی-قانونی»، «پیشگیری و کنترل فساد»، «حمایت از سوت زنی»، «برخوردراری از مکانیزم نظارتی فعال» و «شفاف سازی» به منظور مبارزه اثربخش با فساد اداری مورد تایید قرار گرفتند.

بحث و نتیجه‌گیری

مطابق با تحلیل‌های انجام گرفته در این پژوهش، مقوله‌های «مشکلات قانونی»، «مسائل هنجاری-رفتاری»، «مشکلات ساختاری-مدیریتی» و «مسائل محیطی» به عنوان پیشامدهای ناکامی مبارزه با فساد اداری و همچنین مقوله‌های «اصلاحات نهادی-قانونی»، «پیشگیری و کنترل فساد»، «حمایت از سوت زنی»، «برخوردراری از مکانیزم نظارتی فعال» و «شفاف سازی» به عنوان راهبردهای مبارزه با این پدیده در سازمان‌های دولتی شناسایی شدند.

قابل ذکر است که مشکلات قانونی نقش اساسی در ایجاد فساد اداری برعهده دارند. درواقع بخش عمده‌ای از قوانین مربوط به فساد در سازمان‌های دولتی کشور ما رویکرد سنتی دارد؛ بدین معنا که معمولاً فساد را همدریف جرم در نظر گرفته که در حوزه‌های فساد اداری، مالی و اقتصادی است و به سایر حوزه‌ها کمتر پرداخته می‌شود. تعدد در قوانین ناکارآمد، ناعادلانه و تبعیض آمیز نیز به این مهم دامن زده و می‌تواند قابلیت سازمان‌ها در مبارزه با فساد اداری را مخدوش کنند. از سوی دیگر، چندلایه بودن فرایندهای انجام کار و یا عدم شفافیت قوانین و مقررات از نمودهای ابهام و پیچیدگی قوانین بوده و می‌تواند امکان برداشت‌های متفاوت از یک قانون واحد را ایجاد کرده و

به فساد اداری دامن زنند.

درخصوص مسائل هنجاری-رفتاری شاید بتوان چنین گفت که این مسائل از مهم‌ترین عوامل بروز فساد اداری محسوب می‌شوند. مقامات، مسئولان و مدیران چنانچه درگیر بی‌هنجاری شوند ممکن است که منفعت جامعه یا سازمان را قربانی منفعت شخصی خود کرده و زمینه برای درگیری بیشتر در فساد مهیا گردد. این مهم هنگامی که با هزینه کم فساد اداری، عدم توجه به شایسته‌سالاری و گزینش افراد نامناسب و متعاقباً ترویج رفتارهای مخرب همچون خودفروختگی کارکنان همراه می‌گردد، احتمال ارتکاب فساد اداری را افزایش می‌دهد.

از مسائل و مشکلات ساختاری-مدیریتی در سازمان‌ها نیز نباید غافل شد. عدم وجود مکانیزم‌های نظارتی فعال و اثربخش و همچنین مبارزه در سطح خرد و نه کلان با فساد اداری در جامعه و به ویژه در سازمان‌های دولتی از جمله مشکلاتی هستند که به گسترش فساد اداری دامن می‌زنند. جدای از آن، تمرکز قدرت در دست برخی از افراد خاص و یا توزیع وظایف و تفویض اختیار نامناسب می‌تواند با فساد اداری بیشتر همراه باشد.

درکنار تمام این عوامل، مسائل و چالش‌های محیطی در ارتباط با ضعف سیاسی و اقتصاد دولتی را نباید نادیده گرفت. باید توجه داشت که هرچند قوانین مطلوب ضدفساد اداری هم وجود داشته باشد ولی چنانچه حمایت و اراده سیاسی دولت نباشد، این امر ممکن است با شکست مواجه گردد. جدای از آن، مسائل اقتصادی به ویژه اقتصاد دولتی نیز وجود دارند که به فساد دامن می‌زنند. همانطور که ارتیمی و ساه^۷ (۲۰۱۳) بیان داشتند فساد اداری، محصول مداخله دولت در اقتصاد است و شاید بر این اساس باشد که بیان می‌شود فساد فقط با برداشتن دولت (بزرگ)، از بین می‌رود.

بنابراین تمامی این عوامل به عنوان پیشامدهای ناکامی مبارزه با فساد اداری در سازمان‌های دولتی مورد شناسایی قرار گرفتند. حال به منظور کنترل این پدیده نیاز به اخذ راهبردهایی مناسب است. اولین راهبردی که مورد توجه قرار گرفت اصلاحات نهادی-قانونی است که در تفسیر آن می‌توان چنین بیان داشت که هر جامعه و

حکومتی برای مبارزه موثر با فساد اداری نیازمند یک نهاد و سازمان مستقل و قدرتمند است که مسئولیت آن را برعهده دارد. استقلال بخشی و حمایت سیاسی از این نهادها، نتیجه بخش بودن مبارزه با فساد اداری را چندبرابر خواهد کرد. اعمال اصلاحاتی برای تمرکز زدایی و کاهش اندازه بخش عمومی و دولتی نیز راهگشا بوده و چنانچه پنامیگوئل و کوادرادو-بالستروس^۸ (۲۰۱۹) نشان دادند خصوصی سازی یکی از موثرترین روش ها برای کاهش فساد اداری در کشورهای درحال توسعه است. هوشمندسازی و توسعه دولت الکترونیک یکی از آخرین اصلاحات نهادی است که می توان با استفاده از فناوری های نوین به خصوص در بخش دولتی به منظور مبارزه با فساد بدان روی آورد.

از دیگر راهبردها پیشگیری و کنترل فساد و حمایت از سوت زنی بوده که در این راستا سازمان های دولتی با به استخدام درآوردن و حضور افراد شایسته، باصلاحیت و آموزش دیده می توانند اقدام به کنترل فساد کرده و فرصت فساد برای کارکنان و مدیران را از بین ببرند. افراد شایسته و مصلح در گزارش افشا و سوت زنی پیش قدم بوده و تلاش می کنند تا هر نوع فعالیت غیرقانونی و غیراخلاقی در یک سازمان را برای هدایت سازمان افشا کنند. نکته آنکه سوت زنان و افشاکنندگان برای افشای فساد نیاز به حمایت و پشتیبانی های مالی و غیرمالی دارند تا این مهم به عنوان یک راهبرد موثر عمل کند. چنانچه افراد و کارکنان برای افشاگری فساد و موارد تخلف مشاهده شده انگیزه کافی داشته باشند هزینه فساد اداری برای هر دو طرف افزایش می یابد و به کاهش عرضه و تقاضای فساد اداری کمک می کند.

همچنین راهبرد برخورداری از مکانیزم نظارتی فعال کمک می کند تا با بکارگیری نظارتهای متمرکز و غیرمتمرکز در راستای کاهش فساد اداری گام برداشت. نظارتهای متمرکز معمولاً به وسیله نهادهای نظارتی بالادستی انجام می گیرد و نظارت غیرمتمرکز به جای اکتفا به نهادهای نظارتی بالادستی و محدود، سازوکارهایی برای نقش آفرینی نظارتی عموم مردم بر سازمان ها و نهادها ایجاد می شود. شاخص ترین روش هم در

رویکرد نظارت بیرونی، گزارش‌های مردمی است.

راهبرد پایانی که در پژوهش مورد شناسایی قرار گرفت، شفاف‌سازی است که شاید بتوان گفت مهمترین راهبرد پیشگیری از فساد محسوب می‌گردد. شفاف‌سازی به طرق مختلف و ایجاد یک سیستم سازمانی شفاف می‌تواند از گسترش تقاضا برای فساد اداری جلوگیری کند. اطلاع‌رسانی گسترده در خصوص اقدامات مبارزه با فساد، استقلال بخشی به رسانه‌ها و عدم فیلترینگ و شفاف‌سازی اطلاعات نهادهای دولتی و خصوصی در جهت اجرای راهبرد تمرکز بر گردش آزاد اطلاعات و همچنین ارائه گزارش‌های سالانه دقیق، ارائه گزارش‌های مربوط به هزینه‌ها و دارایی‌های سازمان‌های دولتی، ارائه اطلاعات در خصوص درآمدهای مالی و انتشار شفاف اخبار مبارزه با فساد اداری جهت اجرای راهبرد انتشار دقیق گزارشات از جمله این راهکارها محسوب می‌شوند.

تحقیق فوق‌الذکر از روش پژوهشی مناسبی برخوردار است و به نحو صحیحی انجام گرفته است، اما از محدودیتهایی نیز برخوردار بوده است که از جمله آن می‌توان به محرمانه‌بودن بعضی از اطلاعات در سازمان‌های دولتی و عدم ارائه چنین اطلاعاتی، طی کردن مسیرهای رسمی و غیررسمی بسیار برای گردآوری داده‌ها و همچنین محدود بودن مستندات و منابع اطلاعاتی لازم در زمینه مورد مطالعه اشاره کرد. از این رو به پژوهشگران آتی پیشنهاد می‌گردد تا مطالعات تجربی و کمی در سازمان‌های مختلف اعم از دولتی یا خصوصی در خصوص عوامل ارائه شده صورت گیرد و بررسی گردد هر یک از این عوامل به چه میزان میتواند در مبارزه با فساد اداری مؤثر باشد و و تطابقی بین نتایج حاصل گردد. همچنین پیشنهاد میشود به بررسی پیامدهای حاصل از بکارگیری راهبردهای معرفی شده در این پژوهش بپردازند.

منابع

ابزری، مهدی. و فغانی، فاطمه. (۱۳۹۲). کاربرد رویکرد AHP و TOPSIS جهت اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر بروز فساد اداری و راهکارهای مقابله با آن، مجله تحقیق در عملیات و کاربردهای آن،

۴۳-۵۷. (۳۶)۷

- پاک سرشت، سلیمان. و افشار، زین العابدین. (۱۳۹۶). ارزیابی تئوری برنامه سیاست های ضد فساد در ایران، فصلنامه مطالعات راهبردی سیاستگذاری عمومی، ۷(۲۵). ۱۷۹-۲۰۱.
- پایگاه خبری تابناک (۱۳۹۷). گزارش سازمان شفافیت بین‌المللی. <https://www.tabnak.ir/fa/news/881786/%D8%B1%D8%AA%D8%A8%D9%87->
- خضری، محمد (۱۳۸۷). آسیب‌شناسی روش‌های مبارزه با فساد اداری در ایران، فصلنامه مطالعات راهبردی، ۱۱(۴). ۸۱۳-۸۲۶.
- رضایی‌دره‌ده، مریم و نقدی، اسدالله (۱۳۹۷). بررسی علل کنترل فساد در سطح کلان مبتنی بر منطق فازی. مسائل اجتماعی ایران، ۱۰(۱). ۸۱-۹۹.
- لاورنس نیومن، ویلیام. (۱۳۹۲). روش‌های پژوهش اجتماعی رویکردهای کمی و کیفی. جلد اول. ترجمه فقیهی، ابوالحسن. آغاز، عسل (۱۳۹۰). تهران: نشر ترمه.

- Asea, W. B. (2018). Combating political and bureaucratic corruption in Uganda: Colossal challenges for the church and the citizens. *HTS Theological Studies*, 74(2), 1-14.
- Badru, S. P. (2013). Corruption and development: A review of issues. *Journal of Economic Literature*, 25(6), 147-168.
- Basheka, B. C. (2021). Public procurement governance: toward an anti-corruption framework for public procurement in Uganda. *Public Procurement, Corruption and the Crisis of Governance in Africa*, 113-141.
- Bashir, M., & Hassan, S. (2019). The need for ethical leadership in combating corruption. *International Review of Administrative Sciences*, 0020852318825386.
- Berkman, S. (2013). 1 Bricks to books: education sector procurement past and present. In *Global Corruption Report: Education* (pp. 59-63). Routledge.
- Cardoni, A., Kiseleva, E., & Lombardi, R. (2020). A sustainable governance model to prevent corporate corruption: Integrating anticorruption practices, corporate strategy and business processes. *Business Strategy and the Environment*, 29(3), 1173-1185.
- Damoah, I. S., Akwei, C. A., Amoako, I. O., & Botchie, D. (2018). Corruption as a source of government project failure in developing countries: Evidence from Ghana. *Project Management Journal*, 49(3), 17-33.
- Engler, S. (2020). "Fighting corruption" or "fighting the corrupt elite"?

- Politicizing corruption within and beyond the populist divide. *Democratization*, 27(4), 643-661.
- Ertimi, B. E., & Saeh, M. A. (2013). The impact of corruption on some aspects of the economy. *International Journal of Economics and Finance*, 5(8), 1-8.
- Global Integrity, 2012, Wikipedia, the free encyclopedia, viewed 24 August 2017, from <http://www.en.wikipedia.org/wiki/GlobalIntegrity>.
- Gong T, Yang SL. (2019)Controlling Bureaucratic Corruption. InOxford Research Encyclopedia of Politics Jun 25.
- Hall, M. T. (2009). *The corruption enigma: Understanding success and failure of corruption reform programs in highly corrupt countries*. Old Dominion University.
- Haman, M. (2019). The Colombian anti-corruption referendum: Why it failed?. *Colombia Internacional*, (100), 175-199.
- Huther, J., & Shah, A. (2000). *Anti-corruption policies and programs: A framework for evaluation* (Vol. 2501). World Bank Publications.
- Kaufmann, D. (2005). Myths and realities of governance and corruption. Available at SSRN 829244.
- Klitgaard, R. (1988) Controlling Corruption. Berkeley, University of California Press.
- La Porta, R., Lopez-de-Silanes, F., & Shleifer, A. (1999). Corporate ownership around the world. *The journal of finance*, 54(2), 471-517.
- Mendelski, M. (2021). 15 years of anti-corruption in Romania: augmentation, aberration and acceleration. *European Politics and Society*, 22(2), 237-258.
- Murphy, K. M., Shleifer, A., & Vishny, R. W. (1993). Why is rent-seeking so costly to growth?. *The American Economic Review*, 83(2), 409-414.
- Mutebi, A. M. (2008). Explaining the failure of Thailand's anti-corruption regime. *Development and Change*, 39(1), 147-171.
- Nur-tegin, K., & Jakee, K. (2020). Does corruption grease or sand the wheels of development? New results based on disaggregated data. *The Quarterly Review of Economics and Finance*, 75, 19-30.
- Onyango, G. (2022). Bureaucratic Corruption and Maladministration in Kenya: A Bureaucratic Analysis. *International Journal of African Renaissance Studies-Multi-, Inter-and Transdisciplinarity*, 17(1), 171-189.
- Pena Miguel, N., & Cuadrado-Ballesteros, B. (2019). Is privatization related to corruption? An empirical analysis of European countries. *Public Management Review*, 21(1), 69-95.
- Persson, A., Rothstein, B., & Teorell, J. (2010). The failure of anti-corruption policies: a theoretical mischaracterization of the problem.
- Raganelli, B., & Mauro, I. (2016). Preventive Anti-Corruption Measures in

- Public Procurement: Issues and Challenges. *Available at SSRN 2808610*.
- Taboli, H.R., Samie'e Darooneh M., Ehsani A., Administrative Corruption: Why and How?. *International Journal of Advanced Studies in Humanities and Social Science*, 2019, 8(3), 282-288.
- Uneke, Okori. "Corruption in Africa South of the Sahara: bureaucratic facilitator or handicap to development?." *Journal of Pan African Studies* 3, no. 6 (2010).
- You, J. S. (2015). Development of Corruption Control in South Korea. *German Institute of Global and Area Studies*, 1-37.

A Structure for Learning: Analyzing the Mediating Role of Trust in the Link Between a Fun Workplace and Informal Learning

Razieh MontazeriNajafabadi¹

Mohammad Hakkak²

Hojat Vahdati³

S.Najmodin Mosavi⁴

-
- 1 .Phd Candidate Public Administration, Faculty of Management and Economic, University Lorestan, Khorramabad, Iran.
 - 2 Professor Faculty of Management and Economic, Lorestan University, Khorramabad, Iran. **(Corresponding author).Hakkak.m@lu.ac.ir.**
 - 3 Professor Faculty of Management and Economic, Lorestan University, Khorramabad, Iran.
 - 4 Professor Faculty of Management and Economic, Lorestan University, Khorramabad, Iran.

Abstract

Until today, few successes have been achieved in the fight against administrative corruption and Although research related to this phenomenon has a long history, studies in this field are still limited. Therefore, this research tries to investigate the events and strategies of failure to fight against administrative corruption in Iran's government organizations and contribute to our knowledge of this phenomenon. This research is conducted in terms of geographical scope, universities and implementing agencies related to applied sciences in the Ministry of Science, Research and Technology. In terms of the target statistical population, it is limited to the faculty members and employees of these universities and organizations, and in terms of the time frame, it is limited to the years 2020-2021. In this research, using data-based theory, which is considered as a qualitative method, First, he conducted semi-structured interviews with university faculty members and executives of executive organizations And then in the coding stages, according to the method of Strauss and Corbin, the events of failure to fight against administrative corruption (including legal problems, behavioral-normative problems, structural-management problems and environmental problems) and strategies to fight this phenomenon (including legal-institutional reforms, prevention and Corruption control, support for whistle-blowing, having an active monitoring mechanism and clarification) are listed. It is expected that investigating the mentioned phenomenon can reduce administrative corruption in Iran's government organizations and improve their performance and productivity.

Keywords: transparency, administrative corruption, failure to fight against

administrative corruption, government organizations.